

és ezért úgy kell-e azt értelmezni, [hogy] a (2012. március 24-i 27. sz., törvénné alakító törvénnyel módosított) 2012. január 24-i 1. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 5-bis. cikkében foglalt nemzeti szabályozás, amely a 287/1990. sz. törvény 10. cikkét kiegészítette a 7-ter. és 7-quater. bekezdéssel, a fent említett értelemben ellentétes az uniós joggal?

(¹) HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.

(²) HL 2019. L 11., 3. o.

A Törvényszék (kibővített második tanács) T-363/19. és T-456/19. sz., Egyesült Királyság és ITV kontra Bizottság egyesített ügyekben 2022. június 8-án hozott ítélete ellen az LSEGH (Luxembourg) Ltd és a London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd által 2022. augusztus 25-én benyújtott fellebbezés

(C-564/22. P. sz. ügy)

(2022/C 441/15)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (képviselők: A. von Bonin Rechtsanwalt, O. W. Brouwer és A. Pliego Selie advocaten)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, ITV plc

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- hozzon jogerős ítéletet, és semmisítse meg az Egyesült Királyság által [az EKT]-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (¹) (a továbbiakban: vitatott határozat);
- vagy másodlagosan, az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez annak érdekében, hogy az a Bíróság ítéletével összhangban bírálhassa el azt, és
- a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás és a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére, ideértve a bármely beavatkozó fél részéről felmerült költségeket is.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők öt jogalapra hivatkoznak.

Először is, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy elferdítette a nemzeti jogszabályokat, és figyelmen kívül hagyta a bizonyítékokat, amikor referenciarendszerként az Egyesült Királyság EKT-kre (ellenőrzött külföldi társaságokra) vonatkozó azon szabályait azonosította, amelyeket a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (az adózásról szóló 2010. évi törvény [nemzetközi és egyéb rendelkezések]; a továbbiakban: az adózásról szóló 2010. évi törvény) 9. A. része tartalmaz, ahelyett hogy az Egyesült Királyság társasági adózásának azon rendszeréből indult volna ki, amelynek e szabályok elválaszthatatlan részét képezik.

Másodszor, még ha feltételezzük is, hogy a referenciarendszert az Egyesült Királyság EKT-jogszabálya képezi, a Törvényszék akkor is tévesen alkalmazta a jogot a referenciarendszer céljának meghatározásakor, következésképpen pedig tévedett, amikor az Egyesült Királyság EKT-jogszabályának 5. fejezetében foglalt rendelkezéseket azonosította akként, mint amelyek meghatározzák a nem kereskedési pénzügyi nyereség azon „általános” adóztatását, amelyhez képest az adózásról szóló 2010. évi törvény 9.A. részének 9. fejezete szerinti „csoportfinanszírozási mentesség” „előnyt” biztosít.

Harmadszor, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a szelektív előny megállapításával kapcsolatban. Közelebbről, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen arra a következtetésre jutott, hogy azok a gazdasági szereplők, amelyek részesülhetnek az adózásról szóló 2010. évi törvény 9.A. részének 9. fejezete szerinti „csoportfinanszírozási mentesség” előnyeiből, hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak azokkal a társaságokkal, amelyek nem részesülhetnek ezen előnyökből.

Negyedszer, a Törvényszék megsértette az EUMSZ 263. cikket és az EUMSZ 296. cikket, mivel egyes jogalapokkal nem foglalkozott, és megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel a Törvényszék a saját indokolásával helyettesítette a Bizottság által a vitatott határozatban kifejtett indokolást.

Ötödször, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az adózásról szóló 2010. évi törvény 9.A. részének 9. fejezete szerinti „csoportfinanszírozási mentességet” nem igazolja a referenciarendszer jellege vagy általános felépítése.

(¹) HL 2019. L 216., 1. o.

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2022. augusztus 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Verein für Konsumenteninformation kontra Sofatutor GmbH

(C-565/22. sz. ügy)

(2022/C 441/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Verein für Konsumenteninformation

A felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél: Sofatutor GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a 2011/83/EU irányelv (¹) 9. cikkének (1) bekezdését, hogy távollevők között kötött szerződés „automatikus meghosszabbítása” (az irányelv 6. cikke (1) bekezdésének o) pontja) esetén a fogyasztót ismételt megilleti az elállás joga?

(¹) A fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 304., 64. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-531/16. sz., Dumitrescu és Schwarz kontra Bizottság ügyben 2022. június 15-én hozott ítélete ellen Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz által 2022. augusztus 25-én benyújtott fellebbezés

(C-567/22. P. sz. ügy)

(2022/C 441/17)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz (képviselők: L. Levi, J.-N. Louis ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke által a T-531/16. sz., Dumitrescu és Schwarz kontra Bizottság ügyben 2022. június 15-én hozott ítéletet;